Q

Criſo⁹ dic̃ ſuper illud Math. Uad ſathanas
In iiuryſ ,ppryſ patiẽtẽ eẽ laudabile ẽ: iiuri
as aũt dei patiẽter ſuſtinere nimis ẽ ipiũ. Et
Aug⁹ dic̃ i q̃dã epl̃a ꝯ Marcellinũ. ꝙ pcepta
patie non ꝯriant bono rei publice: pro quo ꝯ
ſeruando ꝯ iimicos pugnat. ſm ꝟo ꝙ patia
ſe hꝫ circa q̃cũq; alia mala adiũgit fortitudi
ni ut virtus ſecundaria principali.

Ad quintuꝫ ſic proce

dit. Uidet ꝙ patia ſit idem ꝙ longanimitas
Dic̃. n. Aug⁹ i li° ꝺ patia ꝙ patia dei pdicat ñ
in h ꝙ aliqꝺ malũ patiat: ſꝫ i hoc ꝙ expectat
malos ut cõuertãtur. vñ Eccl. 5°. dicitur. Al
tiſſimus patiẽs redditor eſt. g̃ videt ꝙ patia
ſit idẽ qꝺ longanimitaſ. ¶ P. Idẽ nõ ẽ oppo
ſitũ duobus. ſꝫ ĩpatia opponit lõganimitati
p quã aliqs morã expectat. dr̃. n. aliqs impa
tiẽs more ſic̃ aliorũ malorũ. g̃ videt ꝙ patia
ſit idẽ longanimitati. ¶ P. Sicut tẽpus ẽ q̃
dam circũſtantia malorũ q̃ ſuſtinet. ita etiaꝫ
locus. ſꝫ ex pte loci nõ ſumit aliq̃ ꝟt⁹ q̃ diſtin
guat a patia. g̃ ſiliter nec longanimitas q̃ ſu
mit ex pte tpis: inq̃tuꝫ. ſ. aliqs diu expectat
diſtiguit a patia. Sꝫ ꝯ ẽ qꝺ ſup illo ad Ro
2°. An diuitias bonitatis eius ⁊ patie ⁊ lon
ganimitatis ꝯtẽniſ. dic̃ glo. videt lõganimitaſ
a patia differre: qa q ĩfirmitate magl q̃ ,ppo
ſito deliquũt: ſuſtẽtari p lõganimitatẽ dicũt
q ꝟo ptinaci mẽte exultãt i delitys ſuis ferri
paciẽter dicẽdi ſũt. ¶ R° dicẽdũ ꝙ ſic̃ mag
nimitas dr̃ per quã habet aliqs animũ tẽdẽ
di i magna: ita etiaꝫ longanimitas dicit per
quã aliqs hꝫ animũ tendẽdi ĩ aliqd qꝺ ĩ lon
ginquũ diſtat. ⁊ iꝺ ſicut magnimitas magis
reſpicit ſpẽ tendẽtem ĩ bonũ: q̃ꝫ audaciã uel
timorẽ ſiue triſticiam que reſpiciũt malũ: ita
etiam ⁊ longanimitas. vñ lõganimitas maio
rẽ ꝯueniẽtiã videt hr̃e cũ magnimitate q̃ꝫ cũ
patia. põt tñ ꝯuenire cũ patia duplici rõne. p̊
quidẽ q: patia ſicut ⁊ fortitudo ſuſtinet aliq̃
mala ,ppter aliqꝺ bonũ: qꝺ ſi ex ,ppinquo ex
pectet facilius ẽ ſuſtinere. ſi aũt ĩ longinquũ
differat difficilis ẽ expectatio. mala aũt ĩ pñ
ti ſuſtinere difficili⁹ ẽ. 2° qa h ipſũ qꝺ ẽ differ
ri bonũ ſperatũ natum eſt cauſare triſticiam
ſm illud ,pucr. 13°. Spes q̃ differt affligit ani
mã. vñ ⁊ in ſuſtinẽdo h⁹mõi afflictionẽ. põt
eẽ patia ſicut ⁊ ĩ ſuſtinẽdo q̃ſcũq; alias circũ
ſtãtias. Dic g̃ ſm ꝙ ſub eadẽ rõne mali con
triſtãtis põt ꝯphendi ⁊ dilatio boni ſperati q̃
ptinet ad longanimitatẽ. ⁊ labor quẽ hõ ſuſti
net ĩ ꝯtinuata executione boni opis: qꝺ perti
net ad cõſtantiã tã longanimitas q̃ꝫ etiã con
ſtantia ſub patia ꝯphendũtur. vñ ⁊ Tulli⁹ dif
finiẽs patiam dic̃: ꝙ patia ẽ honeſtatis ac vti
litatis cã voluͣtaria ac diuturna ppeſſio rerũ
arduarũ ac difficiliũ. qꝺ dicit arduarũ: ptinet
ad ꝯſtãtiam ĩ bono. qꝺ dicit difficiliũ: ptiet
ad g̃uitateꝫ mali quã ,ppie reſpicit patia. qꝺ
ꝟo additur: diut na ſiue diutina. pertinꝫ ad lõ
ganimitatẽ ſm ꝙ ꝯuenit cũ patia. Et p hoc
pꝫ rñſio ad pͥmũ ⁊ ſecũdũ. ¶ Ad tertiũ dꝺ ꝙ
illud qꝺ ẽ longinquũ loco q̃uis ſit remotum
a nobis: nõ tñ ẽ ſimpliciť remotũ a nã rex ſic̃
id qꝺ ẽ longinquũ tpe. ⁊ iꝺ nõ ẽ ſilis rõ. ⁊ pte
rea qꝺ ẽ lõgiquũ loco ñ affert difficultatẽ ni
ſi rõne tpis: q: qꝺ ẽ longinquũ loco a nobis
tardius tpe ad nos põt puenire. ¶ Quartuꝫ
ꝯcedim⁹. tñ cõſideranda ẽ ratio illius differẽ
tie quaꝫ glo. aſſigt: q: in his q ex infirmitate
peccãt: h ſolũ videt ĩportabile ꝙ diu pſeue
rant in malo. ⁊ iꝺ dicit ꝙ ex longanimitate
ſupportant: ſꝫ h ipſũ ꝙ aliqs ex ſupbia peccat
ĩportabile videt. ⁊ iꝺ p patiam dicũt ſuſtine
ri illi qui ex ſuperbia peccant.

Deinde ꝯſide

rãdũ ẽ de pſeuerãtia ⁊ de vi
tys oppoſitis. Circa perſeue
rantiã aũt q̃rũtur quatuor.
p̊ vtrũ pſeuerantia ſit ꝟtus.
2° vtrũ ſit ps fortitudis. 3° quõ ſe habeat ad
conſtantiã. 4° vtrum indigeat auxilio grẽ.

Ad primuꝫ ſic proce

ditur. Uidet ꝙ perſeuerãtia nõ ſit ꝟtus q: ut
phus dicit in 7°. ethicor. cõtinentia ẽ potior
q̃ꝫ pſeuerãtia. ſꝫ cõtinẽtia nõ ẽ ꝟtuſ: ut dr̃ i 4°
ethicor. g̃ perſeuerãtia nõ ẽ ꝟtuſ. ¶ P. Uirt⁹
ẽ q̃ recte viuit ſecũdũ Augl. ĩ li° de libe. ar. ſꝫ
ſicut ipſe dic̃ in li° de perſeuerãtia. null⁹ põt
dici perſeuerãtiã hr̃e q̃ꝫdiu viuit niſi perſeue
ret vſq; ad mortẽ. g̃ pſeuerãtia nõ ẽ ꝟt⁹. ¶ P.
Immobilẽ pſiſtere ĩ ope ꝟtutl reqrit ad oẽm
ꝟtutẽ ut pꝫ ĩ 2° ethicor. ſꝫ h ptinet ad rõnẽ p
ſeuerãtie. dic̃. n. Tulli⁹ ĩ ſua rethorica: ꝙ pſe
uerãtia ẽ in rõne bñ ꝯſiderata ſtabilis ⁊ ppe
tua pmanſio. g̃ pſeuerãtia nõ ẽ ſpãlis ꝟtus ſꝫ
ꝯditio ois ꝟtutis. ¶ Sꝫ ꝯ ẽ qꝺ Andronicus
dicit ꝙ pſeuerãtia ẽ hitus eor qb⁹ imanẽdũ
ẽ ⁊ ñ imanẽdũ ⁊ neutror. ſꝫ hitus ordinans
nos ad bñ faciẽdũ aliqd uel omittendũ ẽ vir
tus. g̃ perſeuerantia ẽ ꝟtus. ¶ R° dicendum

ꝙ ſm pħm ī 2° ethicoꝝ. v̄tus ē circa difficile
⁊ bonū. ⁊ iō vbi occurrit ſpāl' rō difficultatis
uel boni: ibi ē ſpāl' v̄tus. Opus aūt v̄tutis pōt
hr̄e bonitatē ⁊ difficultatē ex duob⁹. Uno q̄
dē mō ex ſpē ipſa actus: q: accipit' ſm rōnē
ꝓprꝫ obiecti. Alio° ex ipſa diuſ'nitate tpiſ. nā
h̄ ipſū qȯ ē diu īſiſtē alicui difficili: ſpecialem
difficultatē habet. ⁊ iō diu pſiſtere in aliq̄ bo
no vſq: ad conſūmationē pertinet ad ſpecia
lē v̄tutē. ſicut ḡ tpantia ⁊ fortitudo ſunt ſpeci
ales v̄tutes eo ꝙ altera earum moderatur d̄
lectationes tact⁹. quod de ſe difficultatem hꝫ
altera aūt moderat' timores et audaciaſ circa
picula mortis qȯ etiā ſm ſe difficile ē. ita eti
am pſeuerātia ē q̄dā ſpālis v̄tuſ ad quā ptinꝫ
ī his uel ī alijs v̄tuoſis opibus diuturnitatem
ſuſtinere ꝓut neceē ē. ¶ Ad primū ḡ dicēdū
ꝙ phs accipit ibi pſeuerātiā ſꝫ ꝙ aliqs pſeue
rat ī his ī qbus difficilimū ē diu ſuſtinere. nō
ē aūt difficile diu ſuſtinē bōa ſꝫ mala. mala āt
q̄ ſūt picula mortis ut plurimū non diu ſuſti
nent': qa ut frequētiuſ cito tranſeūt. vn̄ reſpe
ctu illoꝝ nō ē p̄cipua laus pſeuerātie. int' alia
aūt mala p̄cipua ſunt illa q̄ opponūt' delecta
tionib⁹ tact⁹: qa h⁹mōi mala attēdunt' circa
neceſſaria vite: puta circa defectū ciboꝝ ⁊ a
lioꝝ h⁹mōi q̄ qn̄ꝫ iminēt diu ſuſtinēda. n̄ ē āt
difficile h̄ diu ſuſtinere illi q̄ circa h̄ n̄ multū
triſtat': nec ī oppoſitis bonis multū delectat'
ſicut pꝫ in tēperato ī q̄ h⁹mōi paſſiones non
ſūt vehemētes: ſꝫ maxime h̄ difficile eſt in eo
q̄ circa hoc vehemēt' afficit': utpote nō hn̄s
pfcetā v̄tutē modificātē has paſſiones. ⁊ iō ſi
accipiat' h̄ mō pſeuerātia nō ē v̄tus pfcā ſꝫ ē
quoddā īperfectū ī gnē v̄tutis. ſi aūt accipia
mus pſeuerātiā ſm ꝙ aliqs ī q̄cūq: bono dif
ficili diu pſiſtit: h̄ pōt ꝯuenire etiam hn̄ti pfe
ctā v̄tutē: cui etiā ſi pſiſtere ſit min⁹ difficile
pſiſtit tn̄ ī bono magl' pfecto. vn̄ tal' pſeueran
tia pōt eē v̄tus quia pfectio v̄tutl' magl' attēdi
tur ſm rōnē boni q̄ꝫ ſm rōnē difficiliſ. ¶ Ad
ſecūdū dicēdū ꝙ eodē nōie qn̄ꝫ nōiat' ⁊ v̄tuſ
⁊ actus v̄tutis ſic' Aug⁹ dic' ſup Johem. Fidſ
ē credere qȯ nō vides. pōt tn̄ ꝯtingere ꝙ ali
qs hēat habitū v̄tutis q̄ tn̄ nō exercet actum
ſicut aliqs paup hꝫ habitū magniſicētie cum
tn̄ actū nō exerceat. qn̄ꝫ v̄o aliqs hn̄s habituꝫ
īcipit qdē exercere actū ſꝫ nō pfic': puta ſi edi
ficatoꝛ īcipiat edificare ⁊ nō cōpleat domū.
Sic ḡ dicēdū ē ꝙ nomē pſeuerātie qn̄q: ſu
mit' ꝓ habitu q̄ qs eligit pſeuerare. qn̄ꝫ autē
ꝓ actu q̄ qs pſeuerat. ⁊ qn̄q: quidē hn̄s hītū
pſeuerantie eligit quidē pſeuerare ⁊ incipit
exeq̄ aliq̄ꝫ diu pſiſtēdo: nō tn̄ cōplet actū: q:
nō pſiſtit vſq: ad finē. Eſt āt duplex finiſ. vn⁹
quidē q̄ ē finis opis. ali⁹ āt qui ē finis hūane
vite. p ſe aūt ad pſeuerātiā ptinet ut aliqs per
ſeueret vſq: ad terminū v̄tuoſi operiſ: ſicut ꝙ
miles perſeueret vſq: ad finem certaminis: ⁊
magnificus vſq: ad ꝯſūmationē opis. ſūt āt
q̄dā v̄tutes q̄ꝝ act⁹ p totā vitā debēt durare
ſicut fidei ſpei ⁊ caritatis: q: reſpiciūt vltimū
finē totius vite hūane. ⁊ iō reſpectu harū vir
tutū q̄ ſūt p̄ncipales nō cōſūmat' act⁹ pſeue
rantie vſq: ad finē vite. ⁊ ſm h̄ Aug⁹ accipit
pſeuerantiā pro actu pſeuerātie ꝯſūmato.
Ad tertiū dicēdū ꝙ v̄tuti pōt aliqd ꝯuenire
dupliciť. Uno° ex ꝓpa itētōe finiſ. ⁊ ſic diu p
ſiſtere vſq: ad finē ī bono ptinet ad ſpecialeꝫ
v̄tutē q̄ dicit' pſeuerātia q̄ h̄ itēdit ſic' ſpecia
lē finē. Alio° ex cōpatōne habit⁹ ad ſubiectū
⁊ ſic īmobilit' perſiſtere cōſeqtur qualibet v̄
tutem inq̄ꝫtum ē qualitas difficile mobilis.

Ad ſecunduꝫ ſic pro

cedit'. Videt' ꝙ pſeuerātia nō ſit ps fortitudi
nis: q: ut phs dicit ī 7° ethicoꝝ: pſeuerātia ē
circa triſticias tact⁹. ſꝫ h⁹mōi ptinent ad tem
perātiā. ḡ pſeuerantia magl' ē ps tpantie q̄ꝫ
fortitudinis. ¶ P. Dis ps v̄tutis moralis eſt
circa aliq̄s paſſiones q̄s v̄tus moralis mode
rat'. ſꝫ perſeuerantia nō īportat moderātiam
paſſionū: q: quāto vehemētioꝛes fuerint paſ
ſiones: tāto aliqs ſm rōnē pſeuerās laudabili
oꝛ videt'. ḡ videt' ꝙ pſeuerātia nō ſit ps alic⁹
virtutis moralis ſꝫ magis prudētie q̄ pfic' rati
onē. ¶ P. Aug⁹ dic' ī li° de pſeuerātia. ꝙ pſe
uerātiā null⁹ pōt amitter': alias āt v̄tutes pōt
hō amittere. ḡ pſeuerātia ē potioꝛ oīb⁹ alijs
v̄tutib⁹. ſꝫ v̄t⁹ p̄ncipal' ē potioꝛ q̄ꝫ ei⁹ ps. ḡ pſe
uerātia nō ē ps alic⁹ virtutl' ſꝫ magis ipa ē v̄
tus p̄ncipaliſ. ¶ Sꝫ ꝯ ē ꝙ Tulli⁹ ponit pſeue
rantiam ptē fortitudinis. R° dicendū ꝙ ſi
cut ſ̄ dictū ē: virtus pricipalis ē cui p̄ncipali
ter aſcribit' aliqd quod ptinet ad laudē virtu
tis inq̄ꝫtū. ſ. exercet illud circa ꝓpaꝫ mā̄ꝫ iniq̄
difficilimū ⁊ optimū ē illud obſeruare. ⁊ ſm
h̄ dictū ē ꝙ fortitudo ē p̄ncipal' virtus: q: ſir
mitatē ſeruat ī his ī qbus difficilimū ē firmi
ter pſiſtere. ſ. ī piculis mortis. ⁊ iō neceē eſt ꝙ
fortitudini adiūgat' ſic' ſecūdaria virtuſ p̄nci
pali oīs illa v̄t⁹ cui⁹ laus cōſiſtit ī ſuſtinendo
firmit' aliqȯ difficile. ſuſtinere āt difficultatē
q̄ ꝓuenit ex diuſ'nitate boni opis dat laudeꝫ
pſeuerātie nec h̄ ē ita difficile ſicut ſuſtinet'
pericula mortis. ⁊ iō perſeuerātia adiūgitur

fortitudini ſicut ꝟtus ſecundaria principali.
¶ Ad pͥmū ꝰ dicēdū ꝙ ānexio ſecūdarie vir
tutꝭ ad pͥncipalē ñ ſolū attēdiť ſꝫ mãꝫ ſꝫ ma
gis ſm modū q꞉ forma i vnoq̄q̄ʒ potioꝛ ē q̄ʒ
mã. vñ lꝫ pſeuerãtia magꝭ videať ɔueīre i mã
cū tpantia q̄ʒ cū fortitudine: tñ i mō magꝭ cō
uenit cū fortitudīe inq̄ʒtū firmitatem ſeruat.
ɔ difficultatē diuťnitatiſ. ¶ Ad ſecūdū dō ꝙ
illa pſeuerantia de q̄ logtur pħs nō moderať
aliq̄s paſſiones ſꝫ ɔſiſtit ſolū in q̄daꝫ firmita
te rōnis ⁊ volūtatis. ſꝫ pſeuerãtia ſm ꝙ pōiť
ꝟtus moderať aliq̄s paſſiōes. ſ. timoꝛē fatiga
tiōis aut defectꝰ ꝓpť diuťnitatē. vñ ħ ꝟtus ē
in iraſcibili ſicut ⁊ fortitudo. ¶ Ad tertiū dō
ꝙ Augꝰ ibi logtur de pſeuerãtia ñ ſm ꝙ no
minat hītūꝭ ꝟtutis ſꝫ ſm ꝙ noīat actū ꝟtutis
cōtinuatū vſq̄ʒ in finē: ſm illud Math. 24°.
Qui pſeuerauerit vſq̄ʒ i finē hic ſaluus erit. ⁊
iō ɔ rōnē pſeuerãtie ſic accepte eēt, ꝙ amit
teretur: quia iam non duraret vſq̄ʒ in finem

Ad tertium ſic proce

diť. Videť ꝙ cōſtãtia nō ptineat ad pſeuerã
tiã. Conſtãtia. n. ptinet ad patiam ut ſ̄ dictū
ē. ſꝫ patia differt a pſeuerãtia. ꝰ cōſtantia nō
ptinet ad pſeuerantiã. ¶ ꝑ. Virtꝰ ē circa dif
ficile ⁊ bonū. ſꝫ in paruis opibus ɔſtãtē eē ñ
videť eē difficile ſꝫ ſolū in opibꝰ magnis q̄ ꝑ
tinēt ad magnificētiã. ꝰ cōſtãtia magis ptinꝫ
ad magnificētiã q̄ʒ ad pſeuerãtiam. ¶ ꝑ. Si
ad pſeuerãtiã ptinēt ɔſtãtia: i nullo videť a ꝑ
ſeuerantia differre: q꞉ vtrūq̄ʒ imobilitatē quã
dã importat. differūt aūt. nã Macrobiꝰ con
diuidit ɔſtantiã firmitati ꝑ quã intelligiť pſe
uerãtia ut ſ̄ dictū ē. ꝰ ɔſtãtia nō pertinet ad
pſeuerãtiã. ¶ Sꝫ ɔ ē ꝙ aliq̄s dr̄ eē cōſtans
ex eo ꝙ in aliq̄ ſtat. ſꝫ imanē aliq̄bꝰ ptinꝫ ad
pſeuerãtiã ut pꝫ ex diffinitōne quã Androni
cus ponit. ꝰ ɔſtantia ptinꝫ ad pſeuerantiam.
¶ Rꝰ dicēdū ꝙ pſeuerãtia ⁊ cōſtantia cōue
niūt q̄dē i fine: q꞉ ad vtrãq̄ʒ pertinet firmiter
pſiſtē i aliq̄ bono. differūt aūt ſm ea q̄ difficꝭ
tatē afferūt ad perſiſtēdū i bono. nã virtꝰ pſe
uerãtie ꝓpe facit firmiť pſiſtere hoīem i bo
no ɔ difficultatē q̄ prouenit ex ipſa diuťnita
te actus. ɔſtãtia aūt faď firmiť pſiſtere i bono
ɔ difficultatē q̄ prouenit ex q̄buſcūq̄ʒ alyſ ex
terioꝛibꝰ ipedimentꝭ. ⁊ iō pͥncipalioꝛ ps forti
tudinis ē pſeuerãtia q̄ʒ ɔſtãtia: q꞉ difficultaſ
q̄ ē ex diuťnitate actus ē eſſentialioꝛ actꝰ vir
tutis q̄ʒ illa q̄ ē ex exterioꝛibꝰ ipedimētis.
Ad primū ꝰ dō ꝙ extioꝛa ipedimīta pſiſtēdi i
bono pͥcipue ſūt illa q̄ triſticiã iferť. circa tri
ſtitiã aūt ē patia ut dictū ē. ⁊ iō cōſtãtia ſm
finē cōuenit cū pſeuerantia. ſm aūt ea q̄ diffi
cultatē iferūt ɔuenit cū patia. finis aūt potioꝛ
ē. ⁊ iō conſtãtia magis ptinet ad pſeuerãtiaꝫ
q̄ʒ ad patiam. ¶ Ad ſecūdum dicēdum ꝙ in
magnis opibus pſiſtere difficiliꝰ ē. ſꝫ i puis ⁊
i mediocribꝰ diu pſiſtere hꝫ difficultatē ⁊ ſi ñ
ex magnitudine actuſ quã reſpicit magnificē
tia: ſaltē ex ipſa diuťnitate quam reſpicit pſe
uerãtia. ⁊ iō cōſtantia pōt ad vtrūq̄ʒ pertine
re. ¶ Ad tertiū dicēdū ꝙ cōſtantia ptinet q̄
dē ad pſeuerãtiã inq̄ʒtū cōuenit cū ea: ñ tñ ē
idem ei inq̄ʒtum differt ab ea ut dictum eſt.

Ad quartuꝫ ſic proce

ditur. Videť ꝙ pſeuerãtia nō indigeat auxi
lio gr̄e. Perſeuerãtia. n. ē quedã ꝟtꝰ ut dictuꝫ
ē. ſꝫ ꝟtus ut Tulliꝰ diď i ſua rethoꝛica agit in
modū nãe. ꝰ ſola iclinatō ꝟtutis ſufficit ad ꝑ
ſeuerãdū. nō ꝰ ad ħ reg̃riť aliq̄ō auxiliū gr̄e
¶ ꝑ. Donū gr̄e xp̄i ē maiꝰ q̄ʒ nocumentū q̄ō
adã itulit ut pꝫ ad Ro. 5°. ſꝫ añ pctm̄ ſic ɔditꝰ
fuit hō ut poſſet pſeuerare ꝑ id q̄ō accepat ſi
cut Augꝰ diď i liͦ ō correctꝭ. ⁊ gr̄a. ꝰ mlťo ma
gis hō ꝑ gr̄aꝫ xp̄i repatꝰ pōt pſeuerare abſq̄ʒ
auxilio noue gr̄e. ¶ ꝑ. Opa pctī q̄ñꝫ ſūt diffi
ciliora q̄ʒ opa ꝟtutis. vñ ex pſona ipioꝝ diciť
Sap. 5°. Ambulauimꝰ vias difficiles. ſꝫ aliq̄
pſeuerãt i opibꝰ pctī abſq̄ʒ alterius auxilio. ꝰ
etiã i opibꝰ ꝟtutū pōt hō pſeuerare abſq̄ʒ au
xilio gr̄e. ¶ Sꝫ ɔ ē q̄ō Augꝰ diď i liͦ ō pſeue
rãtia. Aſſerimꝰ donū dei eē pſeuerantiã qua
vſq̄ʒ i finē pſeuerať in xp̄o. ¶ Rꝰ dicēduꝫ ꝙ
ſicut ex dictis pꝫ: pſeuerãtia dupliciť dicitur.
Unoꝰ ꝓ ipſo habitu perſeuerãtie ſm ꝙ ē ꝟtꝰ
⁊ ħ mō idiget dono hitualis gr̄e ſicut ⁊ cete
re ꝟtutes iſuſe. Alioꝰ pōt accipi ꝓ actu perſe
uerantie durãte vſq̄ʒ ad moꝛtē. ⁊ ſm hoc nō
idiget ſolū gr̄a habituali ſꝫ etiã g̃tuito dei au
xilio ɔſeruãtis hoīem i bono vſq̄ʒ i fineꝫ vite
ſicut ſ̄ dictū ē cū de gr̄a agereť q̄a cū liberuꝫ
arbitriū de ſe ſit ꝟtibile. ⁊ ħ ei non tollať per
habitualē gr̄am pñtis vite: nō ſubeſt ptãti li
beri arbitriȷ etiã per gr̄am repati ut ſe immo
biliť i bono ſtatuat lꝫ ſit i ptãte eiꝰ ꝙ ħ eligat
plerūq̄ʒ. n. cadit i nr̄a ptãte electō ſed nō exe
cutio. ¶ Ad primū ꝰ dicendū ꝙ ꝟtus pſeue
rantie q̄ʒtū ē de ſe iclinat ad perſeuerãdū: q̄a
cū habitꝰ ē q̄ q̄s vtiť cū voluerit: ñ ē neceſſari
um ꝙ hñs habitū ꝟtutꝭ imobiliť vtať eo vſq̄ʒ
ad moꝛtē. ¶ Ad ſecūduꝫ dicēdū ꝙ ſic Augꝰ
diď in liͦ de correctōe ⁊ gr̄a. pͥmo hoī datuꝫ ē
nō ut pſeueraret ſed ut perſeuerare poſſet ꝑ

liberū arbitriū: q̄ꝛ nulla corruptio tūc erat ī
hūana nā̄ q̄ pſeuerādi difficltatē pberet. ſed
nūc pdeſtīatꝭ p grāȝ xpī n̄ ſolū daꝛ̄ ut pſeue
rare poſſint ſꝫ ut pſeuerēt. vn̄ pm⁹ hō nllo ē̄
rēte ꝯ dei ē̄rētꝭ ipiū libo vſus arbitrio n̄ ſtetit
ī tāta felicitate cū tāta nō peccādi facilitate
iſti aūt ſeuiēte mūdo ne ſtarēt ſteterūt ī fide.

¶ Ad tertiū dō ꝙ hō p ſe pōt cadē ī pctm̄ ſꝫ
n̄ pōt p ſe reſurgē a pctō ſiñ auxilio grē̄ ⁊ iō
ex h̄ ipō ꝙ hō cadit ī pctm̄ inq̄ꝫtū ō ſe ē faċ
ſe ī pctō pſeuerātē niſi grā dei libeꝛ̄. n̄ āt ex
h̄ ꝙ facit bonū faċ ſe pſeuerātē ī bono: q̄ꝛ ō
ſe potēs ē peccaꝛ̄. ⁊ iō ad h̄ idigꝫ auxilio grē

Deinde ꝯſide

rādū ē de vitijs oppoſitꝭ pſe
uerātie. et circa h̄ q̄rūꝛ̄ duo
p̄ ō mollicie 2° ō ptinacia.

Ad primuȝ ſic proce

diꝛ̄. Videꝛ̄ ꝙ mollicies n̄ oppōaꝛ̄ pſeuerātie
q̄ꝛ ſup illō. i. ad Corꝭ. 6°. Neq̄ꝫ adulteri neq̄ꝫ
molleſ neq̄ꝫ maſculoꝝ ꝯcubitorꝭ. glo. expōit
molles. i. patici: h̄ ē muliebria patiētes. ſꝫ h̄
oppōiꝛ̄ caſtitati. g̊ mollicies n̄ ē vitiū oppoſi
ſit pſeuerātie. ℞. Phs diċ ī 4°. ethicoꝝ ꝙ ō
litia mollities q̄dā ē. ſꝫ eē ōlitioſū videꝛ̄ ptie
re ad itēpātiā. g̊ mollicies nō oppōiꝛ̄ pſeue
rātie ſꝫ magꝭ tpantie. ¶ ℞. Phs ibidē diċ ꝙ
luſiu⁹ ē mollꝭ. ſꝫ eē īmoderate luſiuū oppōiꝛ̄
eutrapelie q̄ ē vt⁹ circa delectatiōes ludorū
ut dꝛ̄ ī 4°. ethicoꝝ. g̊ mollicies n̄ oppōiꝛ̄ pſe
uerātie. ¶ Sꝫ ꝯ ē qō phs diċ ī 7° ethicoꝝ ꝙ
molli oppōiꝛ̄ pſeuerātiu⁹. ¶ R° dō ꝙ ſicut ſ̄
dictū ē laus pſeuerātie ī h̄ ꝯſiſtit ꝙ aliqs nō
recedit a bono ꝓpt̄ diuꝛ̄nā tolerātiā diffici
liū ⁊ laborioſoꝝ: cui directe vꝛ̄ opponi ꝙ ali
qs ō facili recedat a bono ꝓpt̄ aliq̄ difficilia
q̄ ſuſtinē n̄ pōt. ⁊ h̄ ptiet ad rōnē mollicieī.
nā molle dꝛ̄ qō facile cedit tāgēti. nō āt iudi
caꝛ̄ aliqd molle ex h̄ ꝙ cedit fortiꝛ̄ ipellēti.
nā ⁊ parietes cedūt machine pcutiēti. ⁊ iō n̄
reputaꝛ̄ aliqs mollꝭ ſi cedat aliqb⁹ valde g̊ui
ter ipellētib⁹. vn̄ phs diċ ī 7° ethicoꝝ ꝙ ſi qſ
a fortib⁹ ⁊ ſuperexcellētib⁹ delectatōib⁹ viciꝛ̄
uꝭ triſtitijs: n̄ ē admirabile ſꝫ ꝯdonabile ſi ꝯ
tēdat. māifeſtū ē āt ꝙ g̊ui⁹ ipellit met⁹ picu
loꝝ q̄ꝫ cupiditaſ ōlectatōnū. vn̄ Tulli⁹ diċ ī p̊
ō offi. Nō ē ꝯſētaneū q metu n̄ frāgaꝛ̄ eum
frāgi cupiditate: nec q īuictū ſe a labore pſti
terit vici a voluptate. ipſa etiā voluptas for
tius mouet attrahēdo q̄ꝫ triſticia de carētia
voluptatꝭ retrahēdo q̄ꝛ carētia voluptatꝭ eſt

ptr⁹ defect⁹. ⁊ iō ſꝫ phm̄ ꝓp̄e mollꝭ dꝛ̄ q rce
dit a bono ꝓpt̄ triſticias cātas ex defectu ō
lectatōnū q̄ cedēs ōbili mouēti. ¶ Ad pmū
g̊ dō ꝙ pdcā mollicieſ caꝛ̄ dupliciꝛ̄. Uno° ex
ꝯſuetudīe: cū. n. aliqs ꝯſuet⁹ ē voluptatibus
frui. difficili⁹ pōt eaꝝ abſētiā ſuſtinē. Alio°
ex nāli diſpoſitiōe: q̄ꝛ viōlꝫ hn̄t aīmū mīn⁹ ꝯ
ſtātē ꝓpt̄ fragilitatē ꝯplexiōis. ⁊ h̄ mō ꝯpa
rāꝛ̄ femīe ad maſculoſ ut phs diċ ī 7°. ethico
rū. ⁊ iō illi q muliebria patiūꝛ̄ molles dicūꝛ̄
q̄ī muliebres effecti. ¶ Ad ſecūdū dō ꝙ volu
ptati corpali oppōiꝛ̄ labor. ⁊ iō reſ laborioſe
tm̄ ipediūt voluptates. ōlitioſi āt dicūꝛ̄ q nō
pn̄t ſuſtinē aliq̄s labores nec aliqd qō volu
ptatē diminuat. vn̄ dꝛ̄ Deut°. 28°. Tenera mu
lier ⁊ ōlicata q̄ ſup ē̄rā igredi n̄ valebat. nec
pedis veſtigiū figē ꝓpt̄ mollicīē. ⁊ iō ōlitia q̄
dā mollicies ē: ſꝫ mollicies ꝓp̄e reſpiċ defe
ctū delectatōnū. ōlitie āt cām ipeditiuā ōle
ctatiōis puta laborē uꝭ aliqd h⁹modi. ¶ Ad
tertiū dō ꝙ ī ludo ē ꝯſiderare vno° delecta
tionē. ⁊ ſic iordinate luſiu⁹ oppōiꝛ̄ eutrape
lie. Alio° ī ludo ꝯſideraꝛ̄ q̄dā remiſſio ſiue q
es q̄ oppōiꝛ̄ labori. ⁊ iō ſic n̄ poſſe ſuſtinē la
borioſa ptinetꝭ ad mollicīē: ita etiā nimis ap
petere remiſſionē ludi uꝭ quācūq̄ꝫ aliā q̄etē

Ad ſecūdum ſic pro

cediꝛ̄. Videꝛ̄ ꝙ ptinacia nō opponaꝛ̄ pſeue
rātie. Diċ. n. Greg⁹. 31°. moralꝭ. ꝙ ptiacia oriꝛ̄
ex iani glīa. ſꝫ īanis glīa n̄ oppōiꝛ̄ pſeuerātie
ſꝫ magꝭ magn̄imitati ut ſ̄ dictū ē. g̊ ptinacia
n̄ oppōiꝛ̄ pſeuerātie. ¶ ℞. Si opppōiꝛ̄ pſeue
rātie: aut oppōiꝛ̄ ei p exceſſū: aut p ōfectū. ſꝫ
n̄ oppōiꝛ̄ ei p exceſſū: q̄ꝛ etiā ptinax cedit ali
cui ōlectatōni ⁊ triſticie: q̄ꝛ ut dicit phs ī 3°
ethicoꝝ. gaudēt vīcētes ⁊ triſtāꝛ̄ ſi ſnīe eoꝝ
īfirme appareāt. ſi āt p ōfectū erit idē quod
mollicies. qō pꝫ eē falſū. nllo g̊ mō ptiacia
oppōiꝛ̄ pſeuerātie. ℞. Siċ pſeuerās pſiſtit
ī bono ꝯ triſticiaſ: ita ꝯtinēs ⁊ tpat⁹ ꝯ ōlecta
tiōes ⁊ fortꝭ ꝯ timores: ⁊ māſuet⁹ ꝯ iras. ſꝫ p
tinax dꝛ̄ aliqs ex eo ꝙ nimiſ ī aliq̄ pſiſtit. g̊ p
tinacia n̄ magꝭ oppōiꝛ̄ pſeuerātie q̄ꝫ alijſ vtu
tib⁹. Sꝫ ꝯ ē qō Tulli⁹ diċ ī ſua rethorica ꝙ
ita ſe hꝫ ptiacia ad pſeuerātiā ſiċ ſupſtitō ad
religionē. ſꝫ ſupſtitō oppōiꝛ̄ ꝛ̄ligioni ut ſ̄ di
ctū ē. g̊ ⁊ ptiacia pſeuerātie. R° dō ꝙ ſicut
Iſidor⁹ diċ ī li° ethimologiaꝝ: ptinax dꝛ̄ ali
qs q ē ipudēꝛ̄ teneꝛ̄ ⁊ q̄ī ad oīa tēax. ⁊ h̄ idē
dꝛ̄ ptiax eo ꝙ ī ꝓpoſito ſuo ad victorā pſeue
rat. antiq. n. dicebāt vitiā quā nos victoriā.
⁊ hoſ phꝭ vocat ī 7°. ethicoꝝ ychiponomeneſ